

FOAIE PAROHIALĂ

13 - 19 octombrie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Jubileu 2025

Pelerini ai speranței

Rugăciunea Jubileului

În numele Tatălui...

Doamne, Dumnezeu nostru,

Cel ce ai sădit în inimile noastre credința în Fiul Tău cel Unul-Născut, Isus Cristos, și ai aprins în noi focul iubirii prin Spiritul Tău cel Sfânt, Dă-ne nouă, robilor Tăi, să nădăjduim cu tărie în venirea Împărăției Tale celei cerești;

Precum Semănătorul seamănă sămânța cu nădejde, așa și noi să semănăm cuvântul Tău în inimile oamenilor, ca să aducă rod bogat de sfințenie.

Precum pelerinii se îndreaptă spre Țara făgăduinței, așa și noi să ne îndreptăm spre Ierusalimul cel ceresc, unde vei șterge orice lacrimă de pe ochii noștri.

Pentru aceasta, Te rugăm, miluiește-ne pe noi, păcătoșii, și fă-ne părtași Împărăției Tale celei veșnice. Amin.

Tatăl Nostru... Născătoare de Dumnezeu... Mărire Tatălui...

Biserica luptătoare a lui Cristos a pierdut un credincios dar Biserica triumfătoare a câștigat un suflet.

Fratele nostru întru Cristos, **Sarca Ioan Sever**, a fost condus pe ultimul drum de cei dragi.

Dumnezeu să te ierte și să te odihnească în pace!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Călin Ciupleu, Lucia-Maria Costin și Iuliana Chereji**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cel se revelează ascunzându-se și se ascunde revelându-se

La o lectură superficială, am putea rămâne mirați de cuvintele pe care Isus le spune apostolilor: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă. Ar putea părea că Mântuitorul închide unei anume categorii de oameni accesul la înțelepciunea Cuvântului lui Dumnezeu, rezervându-o doar unor aleși. Pentru a nu cădea într-o astfel de eroare este necesar să punem fragmentul citat și în general, orice expresie sau cuvânt biblic, în contextul larg al Scripturii și în acest fel să-l interpretăm. Un bun exemplu îl constituie tocmai evanghelia Duminicii. Astfel, ajunge să citim cu atenție întreg textul de astăzi pentru a evita capcana unei interpretări reductive, contemplând în figura Semănătorului pe Dumnezeu care aruncă din abundență tuturor sămânța Cuvântului, fără a face nici o diferență. Adevăratele diferențe depind de fapt de noi, oamenii, și de felul în care libertatea noastră ne deschide mai mult sau mai puțin acestui dar. Roadele depind mai degrabă de felul în care gestionăm plăcerile sau fricile, grijile și bogățiile acestei lumi și nu de o arbitraritate a Creatorului.

În Vechiul Testament pildele sunt puse în legătură cu împietrirea inimii poporului, care din nou ține de libertatea personală. În momentul în care păcatele închid inimile în fața lui Dumnezeu, iar cuvântul și voința Domnului nu mai sunt acceptate, pildele își propun să atingă aceste inimi împietrite în mod indirect. Așa este de exemplu întâlnirea dintre proorocul Natan și regele David. În momentul în care acesta din urmă calcă porunca lui Dumnezeu și îl omoară pe Urie pentru a-i lua soția, Natan vine și-l roagă să-i acorde puțin timp pentru a-i spune o poveste. Având acceptul regelui acesta începe să-i povestească despre un om sărac ce avea o biată oiță și un vecin bogat ce avea turme nenumărate și felul în care, pentru a pregăti un ospăț, bogatul ia cu forța oița săracului și o sacrifică în loc să ia din turmele sale. La sfârșit Natan, aparent inocent îi cere regelui o judecată în acest caz. David spune: “cel ce a făcut așa ceva este vrednic de moarte”, moment în care proorocul îi răspunde: “tu ești acest om”. Este clipa adevărului, David fiind pus indirect în fața situației lui reale. Este deasemenea momentul în care piatra din inima lui începe să se sfărâme, lăsând să iasă la iveală o inimă zdrobită, capabilă să compună faimosul psalm 50, cerșind astfel îndurarea lui Dumnezeu.

La fel este și cu parabola de azi și cu orice altă parabolă: încearcă să ne trezească la realitate, pe de o parte prin contemplarea iubirii nemărginite a lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi. Pe de altă parte, constituie un fel de oglindă în care ne descoperim așa cum suntem. Descoperim de fapt că în momentul în care păcatul ne aduce în postura de a fi surzi sau orbi, maniera voalată a parabolilor reprezintă un alt chip al Îndurării Divine, ce caută tot timpul noi căi pentru a ne mântui.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla